

Üks teine lord olli teinl iino kaia lihha peale, ta pallus mind penni juhhatada, kus kaiaad örrid käisid maggamas. Miina kiitsin penni teadwad, kus kul igga öfel seitseme kaiaaga pidda maggama; Kriimsilm nälpas jubba keelt miino juttu kuuldes. Kui kulla rahwas puhkama eitnud läksime meie lahhefeste kaia:sagile. Ukna:luul seisis pool lahni ja suur perro:õim pöidati akna peal. Hunt ronnis möda seina ülles, läks lömo möda, mis penniks arwas eddasi ja plumsatas äkkitselt kõige lömmuga tuppä; ma lükkasin lugi kinni, rahwas ärkas mürrina pär:rast unnest, wöttis tuld tuppä ja leidis pallumata wõera nurgast. Seal alkati woia mehhe lassolat rabbama; ei tea kuddas ta wimaks peasis. — Ka tulles mul weel tunnistada, et Kriimsilma emandaga tül aega sallamahti söbrust ollen piddanud. — Müüd ollen töt möda kõil teile tunnistanud, pallun andeks anda ja tötan wasto torlumata kannatada, mis mulle nuhtluseks mõistate. — Määr murdis ühhe painowa pajo:witsalese, andis sedda Reinowadderi kätte ja ütles: „Eel, andke selle rofaga isse endale kolm kibbedat löki, pistke siis wits tee äre püsti, üppale kolm lorda ülle witsa ja andke siis roofale lahkest suud: siis näitate sõna:kuulmist ja ma a an teie waiaad süüd teile andeks.“

Kui Reinowadder sedda kasko sai täitnud, ütles Jrmabbe: „Müüd, armas lel laske meleparrandus hääs tegudes arwalikkus sada, luggege oolega Jumala:sõna, läige saggedast kirrikus, paastuge ja

andke waestele andi, ja kes teilt nõu küsib, sellele juhhatage teed; ja siis tötage mulle wande sõnaga: rõwimist, wargust, tapmist, wallet, abbiello:rojastamist, ja üllekohto kiusamist mahha jätta: siis saab teile lüningas andeks andma.“ Reinowadder kostis: „Miina waiaun ja tötan teie kasko möda sedda lub:batust kindlast täita.“ — Siis tötassid mõllemad möda teed eddasi; agga tee äres olli üks kirrikomõisi ja õue peal suur trop kaia. Reinowadder ütles: ajja taggant lähheb kõige õigem tee, ja kargas korraga ülle ajja õue, wöttis ühhe numatud kulle subhu, et sulled agga lendasid ja pistis sagiga lip:

